

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den meget ærede Sparekommission har fremsat forskellige Forslag til Besparelser, som jeg finder meget betimelige, men ikke skal komme nærmere ind paa. Derimod har denne Sparekommission beskæftiget sig med et Spørgsmaal af meget vidtrækkende og farlig Natur og er fremkommen med en Indstilling, som jeg paa det allerbestemteste maa fraaade. Denne Indstilling findes under Nr. 233 paa Finansministeriets Budget og gaar ud paa at tilføre Statskassen 50,000 Kr. ved, at den Afgift, som de kommunale Havne yde til Toldvæsenet, fordi det opkræver de saakaldte Havneintrader, skal forhøjes til 4 pCt. Den meget ærede Finansminister har ikke tiltraadt denne Indstilling paa den Maade, at han er fremkommen med noget Forslag, men jeg ser af Folketingstidende Sp. 721, at den højtærede Minister stiller sig velvilligt til Forslaget, men at han vil forelægge Spørgsmaalet for Finansudvalget, hvis Stilling vil være afgørende for ham med Hensyn til, om han vil fremkomme med Forslag her i Tinget. Jeg beklager meget denne Udtalelse fra den højtærede Finansministers Side. Den højtærede Finansminister er jo ellers en Mand, der har et klart Blik for Erhvervslivet her i Landet, og jeg kan derfor ikke tro, at han vil fare frem paa den Maade, som han har udtalt, imod de kommunale Havne. Jeg kan ikke tro, at denne Sag kan ordnes paa den Maade, at der fra Lovgivningsmagts Side uden videre vedtages et Forslag her i Rigsdagen om, at de kommunale Havne skulle betale 4 pCt., fordi Toldvæsenet opkræver disse Penge. Det synes mig meget naturligere, om der blev indledet en Forhandling med de kommunale Havne derom. De fleste, ja maaske alle vore kommunale Havne ere jo en Slags selvejende Institutioner, de ere for største Delen byggede ved Laan, og det gælder om de allerfleste af dem, at de arbejde med en meget stor, trykkende Gæld. Nu kommer man her med et Forslag, der rammer haardt de betydeligste af disse Havne, særlig Aarhus, Aalborg, Randers, Horsens, Vejle, Kolding, Odense, Svendborg, Nakskov, Rønne, Korsør og Kalundborg. Og det er slet ikke Smaating; det kommer til at dreje sig om. Aarhus Havn har f. Eks. hidtil betalt 4,664 Kr. for denne Optrævning. Den vilde komme op paa ca. 16,000 Kr. Man vil se, at det er en Forøgelse paa ca. 11,000 Kr., her er Tale om. Noget lignende gælder alle de Havne, jeg nævnedes før; særlig haardt ram-

mes Rønne Havn, der hidtil har betalt 1,755 Kr., men nu vil komme til at betale 4,000 Kr. Det vil altsaa ses, at det er en Stigning af over 100 pCt., og for Aarhus Havns Vedkommende vil det betyde en Stigning af over 300 pCt. Jeg tror, det er meget farligt at lægge en saa stor Udgift paa disse Havne; det vil sige det samme som at lægge 300,000 Kr.s ny Gæld paa Aarhus Havn og en 60—70,000 Kr.s Gæld paa en Havn som Rønne. En saa stor Udgift ville disse Havne ikke være i Stand til at bære, og jeg vil derfor haabe, at den højtærede Finansminister vil indlede en Forhandling med de vedkommende Havneautoriteter i Provinsbyerne, saaledes at man faar denne Bestemmelse bort.

Sammen med dette Forslag stiller Kommissionen et andet Forslag, gaaende ud paa at nedsætte det Beløb, som Embedsmændene faa for at opkræve disse Havneintrader. Det kan jeg fuldstændig slutte mig til. Det er meget betimeligt, naar man f. Eks. ser, at i Aalborg har Regnskabsføreren faaet 2,800 Kr. for sit Arbejde, men Staten kun 1,500 Kr. af disse Indtægter. Det vil altsaa sige, at Toldvæsenets Embedsmænd faa meget mere end Staten, fordi Staten lader denne Afgift opkræve, og det er der selvfølgelig ingen Mening i. Den Del af Finanslovkommissionens Indstilling finder jeg fuldt ud rimelig og kan støtte.

Naar Kommissionen har beskæftiget sig med Havne og Havneafgifter, er det maaske en Følge af, at paa Finansloven vokse Statens Udgifter til Fyr-, Vager- og Redningsvæsenet paa en ganske foruroligende Maade. Paa det foreliggende Finanslovsforslag ere Udgifterne opførte med 2,114,000 Kr., og deraf gaa 1,444,000 til Fyr- og Vagervæsenet og 302,000 Kr. til Redningsvæsenet. Det er et vældigt Beløb, et ganske svimlende Beløb, som Staten maa punge ud med til disse Foretagender, og Staten faar ikke ringeste Erstatning i saa Henseende. Det vilde have været ønskeligt, om den meget ærede Sparekommission havde beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, det er meget mere interessant end de Smaatal, som der er Tale om ved de kommunale Havnes Intrader. Saa vidt jeg ved, er Danmark det eneste Land i Verden, hvor Staten uden at faa noget som helst Vederlag udreder hele Udgiften til Fyr-, Vager- og Redningsvæsenet. Det er jo blevet en kolossal stigende Udgift. I 1857 var det 115,000 Kr., i 1866, altsaa efter at vi havde tabt Hertugdømmerne, var det steget til ¼ Mill. Kr., og nu ere vi oppe paa 1¾ Mill.